

568393

מספר מערכת:

מחלקת - מילוני קריאה מ: הספרייה התיאטרלית
מחלקת (מ.א.א.) יום ראשון
מחלקת (מ.א.א.ר) קוריקולום

פרק שלישי - הפעילות האקסטרא-קוריקולרית בעולם המערבי

הפעילויות האקסטרא-קוריקולריות במסגרת מוסדות החינוך הן חידוש בולט של החינוך האמריקני במאה העשרים.

עם כל זאת, ניתן למצוא שרשים הסטוריים לפעילויות אלו עוד בזמן קדום ולמעשה ניתן לומר שפעילויות תלמידים מכל סוג שהוא קיימות מאז קיים החינוך הפורמלי.

בינון העתיקה שם הנער היווני את ליבו בצורה סדירה ומודעת

לתרבות הגוף. המשחקים האולימפיים המודרניים שלנו מתבססים על האתלטיקה היוונית והרבה מפעילויותינו הספורטיביות - האתלטיקות - מקורן באותה תקופה. באתונא ובספרטה היו פעילויות מוסיקליות דבר מקובל. שיתוף בניהול בתי"ס אנו מוצאים, בתקופה הזו, הז' באקדמיה של אפלטון שהיתה מנוהלת באופן חלקי ע"י תלמידים נבחרים והן בבתי"ס האתונה שבהם קבוצות קטנות של תלמידים בוחרות להם נציג מחוכם שייצג את הקבוצה בפני ההנהלה, או יגן עליה בפני אזרחי העיר. אפלטון מצדד בזכות המשחק והפעילויות הטבעיות של הילד - "... דעת מחונך כפיה אין לה קיום בנשמה... לא מתוך אונס ילמד הנער אלא מתוך משחק...".* חשיבות מיוחדת מקדישים המחנכים האתונאים לספורט, שירה, נאומים ושיחנות פילוסופיות המשפיעים באופן מקרי על התלמידים ומעוררים בהם מוטיבציה. תכניות השיתוף באקדמיה של אפלטון הועברו את"כ לגימנסיה של אריסטו.

בספרטה חונכו הילדים במוסדות ציבוריים כבר מגיל 12. הם חולקו

לקבוצות בנות 15 תלמידים. בחירת הקבוצות היתה מתוך הסכמה הדדית בין התלמידים. מדריכי הקבוצות האלה היו נערים מבוגרים יותר (לא בהרבה מבוגרים מהחניכים עצמם), שמונו ע"י הנהלת המוסד. הם היו אוכלים יחד את סעודותיהם וסדר חייהם היה מעין שיתוף משקי-צבאי תוך משטר של תורנות ועזרה הדדית. הפעילות המוסיקלית היתה לצורך חינוך רוחני-מוסרי. למדו

* אפלטון, המדינה, כרך ב' הוצאת שוקן, 1968, עמ' 453

ת ד פ י ס
מחלקת: מחלקת
שם הקודם: מחלקת

לבגן בקטרוס ולשיר ביחידות או במקהלה. בימי חגים דחיים היו נערים
ונערות הולכים יחד בשירה ובזמרה ורקדו ריקודים משוחפים.

ברומי ובפרס אנו מוצאים עדויות על פעולות דומות. ברובאכר*
מדגיש אצל הנער הרומאי את חשיבות הדקלום, בהשפעת האידיאל החינוכי של
"הנואם". הפעולות הנ"ל ארעו בין המאה ה-8 לפנה"ס עד המאה ה-4 אחר
הספירה.

במחצית הראשונה של ימי הביניים קיימת רגרסיה תרבותית ועמה
גם רגרסיה בחינוך. בבחייה"ס של הנזירים עמד הויכוח במרכז חכנית
הלימודים של הנזיר. החינוך במנזרים היה חמור מאד. הילדים היו נתונים
לפיקוח קשה של שומרים מיוחדים וחוייבו בכל החובות והתקנות של המנזר.
במנזרים אחדים חוייבו גם בטעת ההפסקה לשחוק שתיקה גמורה. אמנם
מוצאים עדות להופעות דרמטיות על נושאים דחיים אבל יש לסער שהתלמידים
הופיעו מתוך חובה ולא מתוך נטיותיהם. ורצונותיהם הטבעיים. הכשרת האביר
העמידה במרכז תרגילי גוף, שיחה נאה, זמרה ונגינה בנבל אבל עקב
ממדיה המצומצמים של הכשרה זו. (מורים פרטיים ותלמידים בודדים) אין לראות
בה פעילות אקסטרא-קוריקולרית, במסגרת ביה"ס.

במחצית השנייה של ימי הביניים בתל הספר של הנזירים יורדים
מגדולתם ובמקומם נוסדות אוניברסיטאות, בהם אנו מוצאים ניצנים של פעולות
חינוכיות-חברתיות. באוניברסיטאות אלה מתארגנות "גילדות" הבאות להגן על
הסטודנטים מפני האזרחים האחרים. אגודות סטודנטים מקימות חברה לעזרה
הדדית הדואגת למתן בסחר לנזקקים, לעזרה בימי מחלה, לדמי קבורה, לשחרור
בערבות ואף לעזרה פיסיית במקרה של קרב איטי או נסירה איבה. האגודות
התפתחו במשך הזמן וקבלו גוטפנקא חוקית ע"י הבישוף או השליט. במשך
השנים הולכת ומתרחבת התופעה של סיתוף תלמידים בניהול האוניברסיטאות
במסגרת חכנית הלימודים. ב-1383 מוצאים כי באנגליה תלמידים לוקחים חלק
בהתווית חוכניות ביה"ס. ב-1428 מוצאים במונטווה שבאיטליה מועצת -

* ברובאכר י.ס., בעיות החינוך בהתפתחות ההסטורית, עמ' 334-336

למידים מורחבת, שמחפידה לדאוג לפעילויות הספורטיביות ולפתירת
חלק מבעיות המשמעת.

תקופת הרנסנס מתאפיינת בהתחטבות בהתעניינות הטבעיות של האדם
ובסביבתו. רוח ההומניזם משפיעה גם על מערכת החינוך. דבריו של לותר
"משחקים וטעסועים נחוצים לילדים כמאכל ומסקה" פותחים פתח להרחבה
משמעותית של הרבה פעולות נוספות הקשורות לחיי החלמיד, כגון: חרגילי
ספרות, דרמה, שירה, ספורט ומשחקים. אידיאל איש החצר של אותה תקופה
היה צחות-הדיבור וגמיסות הגוף. ההומניסטים דגלו בשירה בציבור
הריקודים. ויטרינו דה פלטר סבור שרכיבה, חתירה וצייד הם לצורך אימונים
צבאיים ולמיד. טאינו מעוניין בקריירה צבאית הוא ממליץ על טיולים ביבשה
ובים ועל מחל וסירה שיעדנו את נפסם. גם למאמרים של פרובל ופסטלוצי
ישנה השפעה מרובה על התפתחות הפעילות האקסטרא-קוריקולרית. בעקבותיהם
אנו מוצאים עדויות* בסנים 1561 ו-1630 על בתי"ס באנגליה, גרמניה
וצרפת שבהם קיימת שיטת תורנויות המאורגנת והמבוצעת ע"י חלמידים. גם
באיטליה אנו מוצאים בביה"ס של ויטרינו סנט של חלמידים הפעיל בניהול
ביה"ס עם ההצאלה.

במשך מאות השנים עד לתחילת המאה העשרים רואים אנו השפעה
הומניסטית על בתי הספר. בולטת מגמה של סובלנות וחוסר התנגדות לפעילות
היצורכית-חברתית של חלמידים מחוץ למסגרת הלימודים אם כי ביה"ס לא
מתערב ולא מפקח על פעילות זו.

בבתי הספר הציבוריים באנגליה, במאה ה-17 וה-18, אנו מוצאים
אגודות סטודנטים, מועדונים ופעילויות ספורטיביות נרחבות כמו גולף
וחתירה. במשך המאה ה-19 מתווספות באנגליה גם אגודות מוסיקליות. עם
כל זאת, יש לציין כי רוב הפעולות - מלבד פעולות ספורטיביות - הונהגו
ע"י סוכנויות סוציאליות וולנטריות, מחוץ למסגרת ביה"ס. הפעילויות של
הלומדים בבתי ספר אירופאיים, בתקופות קודמות לא פיתחו אהריהן חכניות
פעילות רחבות בביה"ס - עד היום. גם במאה ה-20 באירופה, מצומצמת

* Gruber, E.C., Secondary School Activities, p. 1-3

הפעילות האקסטרא-קוריקולרית ומתרכזת בעיקר במסיבות כיתתיות, ביציאה לספורט ומחנות (כהרחבה של לימודים בבית הספר) ובספורט.

אמנם חוק החינוך באנגליה מטנת 1944 (The 1944 Act) מדגיש את החטיבות של הפעילות הפיסית והתרבותית ודואג לאספקת מחנות, מגרסי משחקים ומרכזי שעשועים לנוער אבל הוא מנתק מקומות אלו מביה"ס; זה נועד לתלמידים אבל לא במסגרת ביה"ס. וועד החינוך - Education Community - באנגליה, מפעיל סרוויסים אלה בעזרתם של הרבה גופים החנדבותיים.*

גוסף על פעילות וולנטרית מחוץ למסגרת ביה"ס סוקר פדלי, בהערכה, התפתחות פעילות אקסטרא קוריקולרית בבתי ספר. מקיפים אחדים באנגליה. הוא זוקף את הצלחת הפעילות באותם בתי ספר, לזכותם של מאות מורים מסורים המעוניינים בהצלחת ביה"ס. בספרו** הוא מוסר טבלה מרשימה על פעילויות ביה"ס המקיף בלונדון***. גם לפי דבריו, אלו הם מפעלים יוצאי דופן, שאינם מופעלים כתוצאה ממדיניות ארצית אלא כתוצאה מיוזמות מקומיות של מורים ומנהלים. המחבר טוקף גם את ההתפתחות האחרונה באנגליה, בתחום הטיפול החברתי; החלוקה ל"בתים". מושג הבית לקוח מה-Public Schools בהט לומדים התלמידים בפנימיות. בתי"ס המקיפים מקיימים צורות שונות של חלוקת תלמידים ל"בתים", כשהמסותף לכולן היא למנוע בחלוקה זו, ל"בתים", את המסגרות הלימודיות השונות המסוגלות תלמידים לפי יכולת או גטייה אינטלקטואלית; ובמקום זאת הולמדיים מסוגים לפי קבוצות מעורבות-יכולת. "בית" זה בביה"ס המקיף, מגיע בממוצע ל-30 תלמידים, טלהם מוצמד חונך. ה"בית" משמש את המסגרת החברתית של ביה"ס; קיימת חרות בתחומים שונים בין הבתים, ובעיקר בתחום הספורטיבי. הרבה מהפעילות החברתית ומהשלטון העצמי של התלמידים נוצרים ומתקיימים במסגרת ה"בית", בו ניתן גם לתלמיד שאינו חזק בלימודים להשיג עמדת מנהיגות ולהחבלט במילוי תפקידים.

Pedley F.H., The Educational System in England and Wales,*

pp. 45-50

Pedley R., The Comprehensive School, pp. 128-132

**

Pedley R., The Comprehensive School, p. 129

חונך ה"ביח" ממלא פונקציות אינטגרטיביות של מחנך, יועץ ומדריך. הוא מקבל הכשרה מיוחדת לתפקיד זה ובתפקידו הוא מלווה קבוצת נערים אחת במסך מספר שנים. הבית נהפך ליחידה חינוכית והחונך מטתל לחת לילדים טיפול יחידני*.

התפתחות הפעילות האקסטרא-קוריקולרית באמריקה:

אם נרצה להתחקות על תולדותיה של ההתפתחות הדינמית של פעילויות אקסטרא-קוריקולריות בארה"ב עלזנו לחטוף שרטים הסטוריים של הפעילות האקסטרא-קוריקולרית בארץ זו. בחכנית הלימודים האמריקנית הראשונה לא נתנו כמעט ביטוי לפעילות אקסטרא-קוריקולרית, הן במסגרת הלימודים והן מחוץ ללימודים. תקופה זו דיכאה כל ניסיון לפעילות אקסטרא-קוריקולרית ועיינה כל מחשבה על פעילות זו. יחס זה Suppression - דיכוי - לפי הגדרתו של Frederick R.W. ** צמח על רקע החקופה הקולוניאלית של ארה"ב. תנאיה של חברת ספר תבעו עבודה פיסיית קשה, רבה כל כך, שלא היה עוד צורך בהזדמנויות מיוחדות להתפתחות הגוף או לכל פעולה של בילוי טעות פנאי. ילד או ילדה היוו חלק בלתי נפרד של חיל העבודה. היה צורך לברא יערות ולנכס עשבים ולעשות הכל לצורך הגנה, כלכלה ולבוש. הילדים חוייבו לעבוד והמבוגרים הכירו בהם כבעוד אדם עובד ותו לא. עיסוק בדברים נוספים היה לא מובן ולא מקובל. הרוח הפוריטנית היחה דומיננטית בקרב המתיישבים והם גרסו שיש להקדיש את כל הזמן לעבודה (אדם יאריך ימים ויטיג יותר אם ירבה בעבודה) ולתפילה (אדם חליב אחר עבודתו לשבת ולהאזין לדרשות), כך שכל מסחק או פעילות שהנאה בצידו נחטבו כבלתי מעשיים, מגוחכים ובזבזניים ואינם אלא קלות-ראש והגררות לחטא. יחס זה של דיכוי כונן לא רק כלפי פעילות ספורטיבית אלא גם כלפי פעולות אחרות כגון מוסיקה, עיתונות ילדים, המחזה וכיו"ב.

* הסקירה ההסטורית, להוציא הסקירה על אנגליה במאה ה-20, מבוטא על:

Gruber F.C., Secondary School Activities, pp. 1-3

Faunce, Encyclopedia of Educational Research, 1960, pp.507-508

Frederick R.W., The Third Curriculum, pp. 21-22

**

סמוך למאה ה-19 השתפרו החנאים הכלכליים ומוסדות האורתודוכסיה הדתית נרגעו. סינויים אלה הביאו לשינוי היחס אל פעילויות התלמיד. כנהיגי הינוך ומורים הבינו שחינוך התלמיד נזקק למסגרת רחבה יותר, מאשר תכנית הלימודים המסורתית. החידלו להסמיך ולזלזל ובמקום זאת העלימו ראשם מפעילות זו. תקופה זו מוגדרת לפי Frederick כתקופת ה-Toleration - סובלנות*. עוד לפני שנת 1800 מוצאים ב"ס בארה"ב שבהר. במועצת תלמידים. מתחילים אז להופיע בטאונים ופרסומים של בתי"ס. הפרסומים הספרותיים מקורם בחוגי סטודנטים, שיסבו והאזינו לקריאת ביצירות בעל-פה. בסוף המאה ה-19 כמעט ואין ב"ס שלא פרסם עיתון קבוע. במאה ה-19 נפתחות מועצות תלמידים בבתי ספר נוספים. המעבר מחוגי שירה - שמקורם בחוגים כנסייתיים - למקהלות היה איטי ביותר. האתלטיקה עדין לא נתקבלה מחדש, למעמד רשמי בתכנית הלימודים העיונית הסדירה, אבל נסבלה לפחות במידה רבה כפעולה הקרויה "משלימה לתכנית הלימודים". לעיתים קרובות לא היו לפעילויות אלו שום קשר פורמלי אל התכנית הסדירה פרט לכך שמשתתפיהן, או רובם, היו תלמידים באותה מכללה או באותו ב"ס. בתקופה זו פעלו קבוצות אתלטיות, מוסיקליות או ספרותיות ללא עידודו של ביה"ס. המורה לא התעניין באינטרסים החברתיים והפיסיים של התלמיד אלא החומר הנלמד בלבד. מאחר ואינטרסים אלה היו חסונים לתלמיד, טבעי שהם בעצמם ארגנו ופיתחו פעילויות חינוכיות-חברתיות.

במשך הזמן גרם אותו מוסר אינטגרציה, בין תכנית הלימודים ובין החינוך המשלים, לקסיים חמורים. לא זו בלבד, שהחינוך המשלים התחרה בתכנית הלימודים על החלק הגדול מזמנם והתענינותם של התלמידים, אלא במקרים מרובים סיבכו פעולות החינוך המשלים במישרין או בעקיפין את סם ביה"ס בלא שיהא לאלה שליטה ממסית כלשהי במצב הדברים**. לאחר תחרות ומאבק, שהתמקד במיוחד לגבי פעילויות ספורט בין בתי הספר הצליחו סלטונות בתי-הספר, שידן תהיה על העליונה. עם כל זאת מצליחות קבוצות של תלמידים

Frederick R.W., The Third Curriculum, pp. 22-23 *

Kilzer L.R., Allied Activities in the Secondary School, **
p. 5.

להדור לאט לאט אל ביה"ס דרך הדלת האחורית. מנהיגי התלמידים שדלו
את המנהלים לתת להם מקום להפגס או להחזיק ציוד.

מאז ראשית המאה ה-20 התחילו אנשי חינוך נבונים להכיר
בצורך התלמידים בפעילויות אקסטרא-קוריקולריות והמנהלים מתחילים
לספק יועצים לפעילויות. רוב שלטונות החינוך עומדים על כך, שיש
לראות את החינוך המסללים לא כמתחרה בתכנית הלימודים הסדירה אלא
כ"שוליה הגדלים והולכים"*. ברובאכר מחבונן בתהליך זה ומתארו באופן
פיוטי: "היה מקום לצפות לחנטרים, שיצמחו ויעלו מתכנית הלימודים
הסדירה. כל מה שנסאר לעשות... לראות, שפרץ החוטרים האלה יחזור
לחכונת הלימודים הסדירה כדי להעטירה". בחקופה-זו קיימת נכונות לקבל
מרצון את חכנית הפעילויות ולהרחיבה תוך מגמה ברורה להפיק ממנה תועלת
מירבית. לפי הגדרתו של Frederick נקראת תקופה זו בשם תקופה ה-
Capitalization, שמשמעותה: הפיכת רכוש (הפעולות הח"ח) להון (להישג
חינוכי)**.

Frederick מצייך, בשולי דבריו, תקופה רביעית, תקופה ה-
Exploitation - ניצול***. תקופה זו, המשתרעת על עשרות השנים
האחרונות, מתאפיינת בניצול הפעולות האקסטרא-קוריקולריות ע"י מנהל
ביה"ס, מאמן הקבוצה או המורה לסירה; ניצול זה אינו מיועד לצרכי
התלמידים אלא להאדרת יוקרתו של ביה"ס וצורת עובדיו****.

* ברובאכר י.ס., בעיות החינוך בהתפתחות החסטרית, עמ' 338

** Frederick R.W., The Third Curriculum, pp. 24-29

*** עמ' 29-31

**** H.C. Mackown מציע שלבים בהתפתחות הפעילות האקסטרא-

קוריקולרית באמריקה. ראה בספרו:

Extra Curricular Activities, pp. 3-11

Encyclopedia of Educational Research* קוראית אנו
דיווח מפורט על התפתחות הפעילות האקסטרא-קוריקולרית באמריקה, בשנות
המאה-העשריט: לפני 1910 פעילויות הספורט היוו את המוקד של הפעילויות
האקסטרא-קוריקולריות אבל החל מ-1910, ועוד יותר מהר במסך שנות
העשריט, הפעילות הלא-ספורטיבית מתרבה. במחקר שפורסם ב-1933 מדווחים
Reavis ו-Van-Dyke על תוצאות מעקב של פעילויות אקסטרא -
קוריקולריות בסיקגו ומצאו שבין 1910 לבין 1920 גדלו הפעילויות הלא-
ספורטיביות ב-60% ובין 1920 ל-1930 ב-210%. הפעילויות לבנות התרבו
בצורה כה בולטת, שעד 1928 השתתפות בנות עלתה על זו של בנים. עדות
נוספת להכרה המתרחבת בפעילויות אקסטרא-קוריקולריות מסתמעת מהספרות,
הרחבה שהתפרסמה בנושא זה בארה"ב במסך שנות ה-20 וה-30 ואילך. השנתון
ה-25 של החברה הלאומית לחקירת החינוך (1926)** , כלל סקירה מקיפה על
פעילויות מחוץ לתכנית הלימודים. ב-1917 מוצאים אנו קורס אקדמי ראשון
המוקדש לפעילות אקסטרא-קוריקולרית; קורס זה ניתן באוניברסיטת קולומביה
ע"י אבי הפעילויות האקסטרא-קוריקולריות המודרניות E.K. Fretwell.
ב-1931 הוא כותב אחד מספרי הלימוד הראשונים על נושא זה. Mackown,
תלמידו של Fretwell, נהיה מנהיג בתנועת הפעילויות האקסטרא -
קוריקולריות; הוציא כתב-עת "School Activities" (נוסד ב-1929) וחיבר
ספרים רבים על פעילויות תלמידים שונות.

בתקופה זו הפעילויות האקסטרא-קוריקולריות התגדו וכללו שפע
של סוגי פעילות. טונים. פעילויות אלה נטאו אופי דמוקרטי יותר והפכו
דו-מיניות יותר. תקופה זו ניחנת לסיכום כתקופה של תנופה בפעילויות,
אם כי עדיין נפרדות חכנית הלימודים ותכנית הפעילות שמחוץ לתכנית
הלימודים.

* מהדורת 1970, עמ' 1367.

** The Twenty Fifth Year-Book of the National Society
for the Study of Education (1926)

שנתי זה של שנות ה-30 הביא בעקבותיו שנוי של המונח

המרכזי של הפעילויות; לא נטו עוד לקרוא לפעילויות הלומד

Extra Curricular Activities והופיע שפע של הצעות חדשות כגון:

'Co-curricu' Act', 'Semi-curricu' Act', 'Extra-Class Act' ועוד.

שינוי זה מעיד על התמורות העקרוניות בפילוסופיה החינוכית של פעילויות הלומד.*

מתוך מונחים אלה משתמשים כיום במונח Extra-Class Activities,

שהגדרתו "... זהו תחום אחד מתכנית הלימודים הכללית אשר מכיל ארועים

שלא ניתנים לידי ביצוע בכתה הטיפוסית, כמו למשל: עבודה, הרפתקאות,

הרפתקאות מחוץ לביה"ס, מחנות, מועדונים, חכניות. לוועדות שונות, ...

אחלטיקה, שחף התלמידים בשלטון ובפעולות אחרות, שהן בהדרכת ביה"ס..."**

הגדרה זו מצביעה על מיזוג הפעילות החינוכית-חברתית

בחכנית הלימודים הכללית ועל זאת שמכחינה ארגונית פעולות אלה נעשית

ביה"ס מחוץ לכיתה.

אנשי החינוך רואים בפעילות זו לא אמצעי למניעת בטלה אלא

חיזוק למסגרת הלימודית; לא רק אמצעי להחפרקות ממח ומעול לימודי

אלא גם בהרבה מאד מקרים הכוונה של התלמיד לקראת השתלבות בעתיד

במסגרת אחת הפעולות הללו. פעמים רבות קורה, שתלמיד שהיה בוועד

כיתה או בוועד ביה"ס - הוא התלמיד שמכין לעצמו עתיד פוליטי (נאומים,

וויכוחים, עסקנות בצרכי ציבור); שחקני במה הם מביין אלה שהיו בביה"ס

בחוג. לדומה; ספורטאים הם מביין אלה שהיו בקבוצת הכדורגל של בית-

ספרים. לפעמים, מכל המקצועות שהתלמיד למד באופן סדיר ובצורה של

לימודי חובה כפויים עתידו יצמח דווקא באותו תחום אקסטר-קוריקולרי,

בו פעל באופן חפסי לפי רצונו - כך שאר הלימודים הסדירים הם בטבילת

השלמה - ה- Extra-Curriculum.

* ראה מאמרה של ד"ר מ. שמידע, מקומן של הפעולות "שמחוץ

לחכנית הלימודים" בביה"ס העל-יסודי, בתוך: החינוך, כסלו,

תש"ל, עמ' 135-136.

Good C.V., (ed.)-Dictionary of Education, p. 8

**

שנות ה-30 וה-40 עמדו בסימן של משברים כלכליים ועסקיים הרוטטים. על רקע כלכלי-חברתי זה התמעטו גם האמצעים להינור. * Miller רואה, מצד שני, בחקופה זו, היבטים (אספקטים) של ברכה. חסרון אמצעי המימון גרם לאנשי ההינור "To cut the school program to the bare essentials" ולהעריך מחדש את התפיסה המושגית שלהם אודות התפקיד החדש של ביה"ס בחברה, תוך כדי התאמת חכנית ביה"ס לצרכי התלמידים ולהתפתחותם המאוזנת. רק אותם נסיונות לימודיים אשר עמדו במבחן של צרכים, נשארו בתכנית. כך נוספו לחכנית הלימודים הרבה אלמנטים מתוך חכנית הפעילויות האקסטרא-קוריקולריות.

חנודת הפעילויות האקסטרא-קוריקולריות בארה"ב התפשטה בשנות החמישים והשישים, כלפי מטה - כלפי חטיבת הביניים של ביה"ס התיכון. ריקודים, חרגילי ספורט, מועדונים, צלב אדום, מועצות תלמידים ופעילויות אחרות התפשטו במידה גדולה והולכת בחטיבות הביניים. גם ביה"ס העממי הושפע. ע"י חנודת הפעילות והתחיל לעודד מועצות תלמידים, מועצות לצלב האדום, מועצות למשמרות בטיחות, מועדונים למדע, מחנות וכיו"ב. בחקופה זו חברה התלמידים היא הטרובגנית ביותר, על רקע הינור יסודי ותיכון כחובה. הפעילות האקסטרא-קוריקולרית לכל דרגי מערכת ההינור משתדלת להיות מגוונת ביותר כדי לספק צרכים של אוכלוסיה בה הטרובגנית; בארה"ב משתדלים לספק תחנות - לפעילויות אקסטרא קוריקולריות אף לשעות הערב או לסופי שבוע, או לזמן חופשה.

מטרות הפעילות האקסטרא-קוריקולרית:

מטרות הפעילויות האקסטרא-קוריקולריות הן מטרות כלליות ביותר, אבל בכל ניסוח של מטרות ניתן לעמוד על השאיפה להביא לידי מינוג בין פיתוחו המלא של היהוד לבין הינוכו לקראת חיי חרבות וחברה.